

Néhány éven át szinte varázsigeeként ejtették ki ezt a nevet az egész világon. Ma a külföldi számára nem jelent egyebet, mint Budapest egyik kedves színterét, ahol kellemes estéket tölthet el, különösen nyáron. A Margitsziget ugyan nem sokat változott azóta sem, a fedett uszoda éppen úgy a magyar sport egyik fellegvára, akár egy évtizeddel ezelőtt, vagy a harmincas években. Csak manapság az úszósport borsorkánykonyhájában kevésbé hatásos bájitalokat kevernek és a magyar versenyzők nem tarolnak a nagy nemzetközi versenyeken...

Balla Mária

Tizennégyszáz éves műszak

Állj meg a Margithíd közepén, ahol az úttest lekanyarodik a szigetre és figyeld az embereket. Korán kelj, az első vendéget is látni akarod, mert az uszoda már fél hatkor kinyitja kapuit. Villamosról és autóbusról fiatalabb és idősebb férfiakat, lányokat látsz leszállni sporttáskával a kezükben. S néhány óra múlva jönnek visszafelé. Kérdés nélkül is megállapíthatod róluk, hány évesek voltak. A hajuk még vizes, szemük is árulkodik, hiszen a víz még a leggyakorlottabbakét is kissé pirosra csípi. Így megy ez télen-nyáron... S este — bár hivatalosan kilenckor zárnak —, gyak-

ran még tízóraikor is szállingóznak a vízisportok szerelmesei...

Ujabbán nyolc óra előtt olyanok is jönnek a sziget felől, akiket nem láttál lemenni. Sárosi Imre edző régi álma a megvalósulás küszöbén áll. Az uszoda egyik termében ideiglenes kollégiumot rendeztek be. Egyelőre tizenkét fiú számára biztosítanak lakást, kényelmes tanulási lehetőséget. Válogatott szinten ma már rengeteget kell edzeni, naponként legalább kétszer. A diákok számára ez különösen nagy megterhelést jelent. Kora reggel az iskolai kezdés előtt, délután pedig az egyéni tanulás

időszakában edzenek. Bár az edzések egy-két óránál nem tartanak tovább, de ha az utazást is hozzászámítjuk, rengeteg az idővesztés, amelyet — ha helyt akarnak állni a tanulásban is —, a pihenő időből pótolnak, éjszaka tanulnak. A kollégiummal nemcsak időt takarítanak meg, de többet tudnak segíteni egymásnak. Most végre sikerült visszazerezni az uszoda melletti épületet is, ahol a Tüker irodái voltak. Rövidesen alkalom nyílik ennek a kétségtelenül helyes „újításnak” a szélesebbkörű bevezetésére. A fiúk közül tehát tizenketten már az uszodában laknak. A lányoknak még nem sikerült helyet biztosítani, csak nappalra. A női öltözőből vettek el számukra egy részt, ahol pihenhetnek, tanulhatnak...

Bébikortól

a válogatottságig

A uszoda látogatói eléggé változatos korúak. A parányi emberpalántáktól kezdve az idősebb korosztályig járnak ide. Több úszóiskola működik a fedettben. Szakképzett oktatók tanítják a gyerekeket, akik közül aztán a tehetségesebbeket az egyesületekbe irányítják. A margitszigeti uszoda vize nagyon egészséges, termálvíz, így érthető, hogy a sportolók mellett a nagyközönség is szívesen keresi fel.

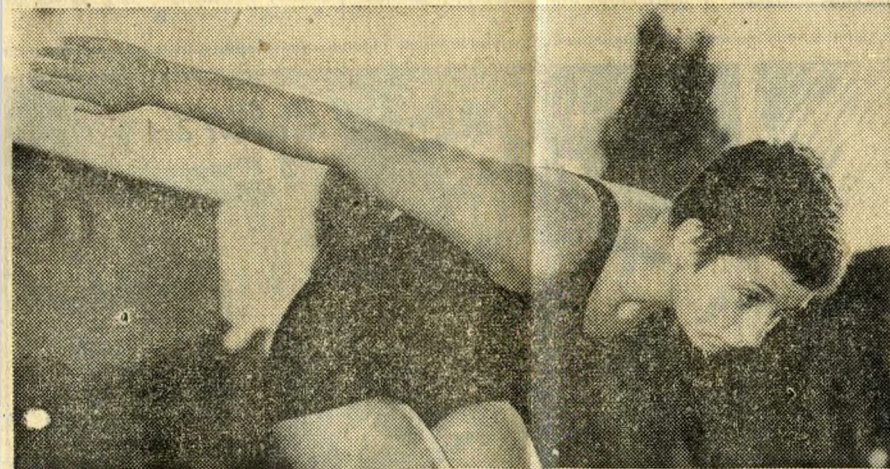
— Délután két óráig a közönség számára is nyitva áll

az uszoda kapuja — mondja Sajgál Gyula igazgató. — Ezt ki is használják. Különösen vasárnaponként sok a látogató: általában háromezeröttszáz-négyezer vendéget fogadunk.

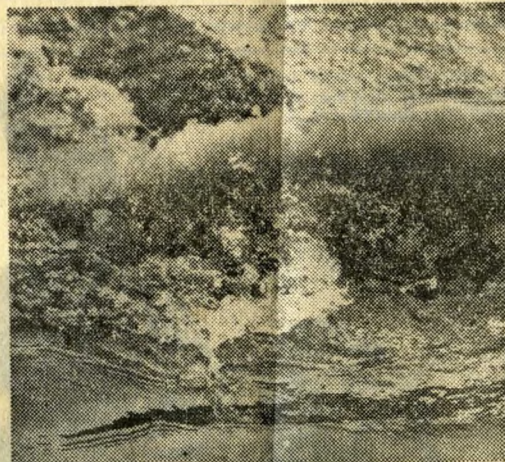
Most a tulajdonképpeni szezon előtt, több korszerűsítést végeztek a fedettben. Az úszószövetség részére három új helyiséget alakítottak át, hogy méltóbb körülmények között végezhesék munkájukat. A szövetség új helyiségéhez a Duna felőli oldalon lehet bejárni. Bár jelenleg nem probléma, de nem árt felhívni a figyelmet az uszoda fűtésére. Télen rengeteget kinlótak, mert az a helyzet, hogy bár az Új-Lipótvárost a margitszigeti termálvízzel fűtik, de a források tözsomszédságában levő uszodát még mindig széntfűtélésű kazánok tartják melegen. Ez két okból is kellemetlen. Egyrészt a füst miatt hamarabb szennyeződik a nyitott medencék vize, másrészt a kemény télen gyakran előfordulhatnak szállítási nehézségek és nem lehet zökkenőmentesen biztosítani a tüzelőt. (Télen naponta, negyven mázsa szén szükséges a fűtéshez.)

Szorgalomban nincs hiány

A délelőtti órákban az úszóválogatott keret tagjain kívül gyakran fedezhetjük fel a medencében az öttusázókat is. Balczó András világbajnok és a többiek szorgalmasan edze-

Egervári Márta

Madarász Csaba

— újból varázsige lesz?

nek, készülnek az év nagy versenyekre, elsősorban a tokiói olimpiára.

— Hogy megy? — kérdezzük Balczót.

— Köszönöm, igyekszünk — válaszol.

A következő pillanatban már bele is veti magát a kéken csillogó vízbe.

A parton az úszólányok beszélgetnek. Egervári Márta, Korényi Olga, Balla Mária, Takács Kató. Közben megérkezik a világ leggyorsabb úszó házaspárja, Madarász Csilla és Dobay Gyula is. A fiúk másik csoportba verődve várják, hogy Sárosi mester „eligazítsa” őket. Aztán elérkezik az edzés időpontja. Mindenki megkapja a maga feladatát és kezdődik a „rabszolga-munka”. Mert, bár a magyar úszósport ma nem tartozik a világ élvonalába, de rengeteget kell edzeni, hogy a lemaradást minél előbb be tudják hozni. Zokszó nélkül róják a kilométereket a vízben. Lehetetlen ilyenkor nem gondolni arra, hogy előbb-utóbb ez a szorgalmas munka meg hozza gyümölcsét. Ha Tokióban még nem is lépünk nagy esélyekkel a rajtköre, de talán a döntőkben már ott találunk egy-két magyar fiút és lányt is...

— Délelőtt és délután is edzünk — mondja a mindig mosolygó Egi, az Egervári Márta. — Elképzelheti, nem könnyű a helyzetem. Ráadásul az orvosgyetemen most végzem a legnehezebb évfolyamot, a másodikat.

Ó is, és társai is mind a két

Balczó András

helyen helytállnak. Egi már ebben az évben is egyik esélyese volt a „jó tanuló — jó sportoló” címnek. Lehet, hogy jövőre ő nyeri? Majd meglátjuk. Bizonyos, hogy mindent elkövet ennek érdekében is éppúgy, minthogy az olimpián is minél jobban szerepeljen.

A fiatalok csapata

A úszókat a vízilabdázók váltják fel. Jóformán teljesen megfiatalodott a csapat. Borros-tata, a világhírű kapus, Gyarmati Dezső — aki most készül ötödik olimpiájára és még néhány társuk kivételével

csupa fiatalból áll a keret. A nevük azonban már nem ismeretlen, hiszen évek óta természetesen építik be a szakvezetők a fiatalokat az idősebbek közé. Laky Károly, az edzőjük nem tesz kivételt közöttük. Ahogy végignézzük egyik edzésüket, a játékosokról — ha nem ismernénk őket —, magunk sem tudnánk megállapítani: ki melyik korosztályhoz tartozik. Egyformán szorgalmasan edzenek, gyakorolnak. Sőt, talán az idősebbek még jobban is iparkodnak. Kik, ha nem ők tudják a legjobban, hogy komoly felkészülés nélkül nem lehet jó eredményeket elérni.

— Mi lesz Tokióban? — kérdezzük Laky mestert.

— Majd meglátjuk — válaszol. — Jó lenne a Rómában megtépzott babérok helyett újakat szerezni. Az olimpia még messze van. Reméljük, a lehető legjobban tudunk felkészülni.

S mintha csak e szavakat akarná igazolni Kárpáti György dr., olyan lövést zúdít Boros kapujára, hogy még a vízilabdázás kapuskirálya is csak szagol utána.

— Bravó Gyuri, legalább négyet ilyet a tokiói döntőben — lelkesedünk.

Ő pedig kacint, aztán úszik a labdáért, hogy előről kezdje a rohamot...

A margitszigeti uszodában ez a hétköznapi. Mikor lesz ünnep?

Reméljük, arra sem kell sokáig várni!

Bécs István

csilla

Dobay Gyula